

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยาเสพติดได้สร้างปัญหาใหญ่และเป็นภัยคุกคามกับประชากร โดยเฉพาะประชากรที่เป็นเยาวชน และทำให้เกิดผลเสียหายนต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของทุกประเทศในโลก ประเทศไทยเราเองก็เช่นกัน ยาเสพติดได้แพร่ระบาดและเป็นปัญหาต่อสังคมโดยเฉพาะเยาวชนของไทยตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน แม้รัฐบาลทุกรัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศ มีนโยบายปราบปรามและป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจังมีบทลงโทษรุนแรงต่อผู้ค้าหรือผู้จำหน่ายแต่ปัญหายาเสพติดก็มิได้หมดไปจากสังคม ยังคงสร้างปัญหาให้กับเยาวชนไทยตลอดเวลา ปัจจุบันการแพร่ระบาดของยาเสพติดได้กลับมาสู่ภาวะที่มีความรุนแรง ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิต ความปลอดภัยในทรัพย์สิน ความสงบสุขของประชาชนและสังคม รวมทั้งเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศการแพร่ระบาดของยาเสพติดจะทวีความรุนแรงต่อไป เพราะประเทศไทยเป็นพื้นที่ที่มีการผลิตการค้าการจำหน่ายการลำเลียงและการลักลอบขนย้ายยาเสพติดตามแนวชายแดน เมื่อยาเสพติดได้ระบาดเข้าสู่สังคม ชุมชนปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ ก็เกิดขึ้นตามมา นอกจากนี้ยาเสพติดยังได้สร้างปัญหาความรุนแรงและความแตกแยกในระดับครอบครัว เยาวชนจำนวนมากซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติต้องตกเป็นทาสของยาเสพติดและนำไปสู่ปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนและการกระทำความผิดต่อผู้อื่น ส่งผลกระทบต่อตนเอง สังคมสุขภาพอนามัย และผลกระทบด้านความมั่นคงของประเทศในที่สุด ซึ่งข้อเท็จจริงการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเยาวชน ตามรายงานสถานการณ์ปัญหายาเสพติดช่วงปฏิบัติการประเทศไทยเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติดยั่งยืน^๑

หลังจากรัฐบาลประกาศสงครามกับยาเสพติดตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๔๖ และดำเนินยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด โดยกำหนด Roadmap การต่อสู้กับยาเสพติด และปฏิบัติการกวาดล้างยาเสพติดมาเป็นระยะ ทำให้สถานการณ์ปัญหายาเสพติดลดความรุนแรงลงจนไม่ส่งผลกระทบต่อความเดือดร้อนของประชาชนโดยทั่วไปมาเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่ง ปัจจุบันสถานการณ์ยาเสพติดหวนกลับมาเป็นปัญหาสำคัญและมีแนวโน้มที่จะขยายตัวมีความรุนแรงมากขึ้นใกล้เคียงกับระดับก่อนประกาศสงครามกับยาเสพติด จากผลการสำรวจความรุนแรงของปัญหายาเสพติดในเดือน ธันวาคม ๒๕๕๗ อยู่ที่ร้อยละ ๑.๘ ความรุนแรงของปัญหายาเสพติดได้เพิ่มขึ้นอย่าง

^๑ชำนาญ สุวรรณรักษ์, ปัญหายาเสพติดกับอาชญากรรม, (กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, ๒๕๕๗), หน้า ๓๘.

ต่อเนื่องจนถึงผลการสำรวจครั้งล่าสุดในเดือน กรกฎาคม ๒๕๕๘ ความรุนแรงของปัญหาอยู่ที่ร้อยละ ๒๓.๔ ทั้งนี้ปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งเนื่องมาจากพลังแผ่นดินทุกภาคส่วนยังไม่เข้มแข็งพอที่จะผนึกกำลังเป็นวาระของคนในชาติที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหาจนนำไปสู่ชัยชนะอย่างยั่งยืน รวมทั้งจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมภายในประเทศที่ส่งผลทำให้ผู้คนส่วนหนึ่งตกเป็นเหยื่อของยาเสพติด ควบคู่กับปัจจัยจากภายนอกประเทศที่ยังคงส่งผลทำให้ปัญหาการผลิตและนำเข้ายาเสพติดยังคงเป็นปัญหาสำคัญจากการประเมินสถานะของปัญหายาเสพติด มีสถานการณ์สำคัญที่เปลี่ยนแปลงไปในช่วงระยะที่ผ่านมา โดยปัจจัยเงื่อนไขที่ทำให้ปัญหายาเสพติดดำรงอยู่และจะขยายตัวรุนแรงขึ้น

สถานการณ์ด้านการผลิต การค้า และนำเข้ายาเสพติด (Supply) สถานการณ์ภายนอกประเทศ จากข้อมูลการข่าพบการลำเลียงสารตั้งต้นและเคมีภัณฑ์ไปยังประเทศเพื่อนบ้านทางตอนเหนือเป็นจำนวนมาก ทำให้ชนกลุ่มน้อยในประเทศดังกล่าวมีศักยภาพผลิตยาเสพติดได้อย่างไม่จำกัด แต่ในปัจจุบันประมาณการปริมาณยาเสพติดที่พักคอยอยู่นอกประเทศ มียาบ้าประมาณ ๘๐-๑๐๐ ล้านเม็ด ไอซ์ ๑,๕๐๐ กิโลกรัม และเฮโรอีน ๑,๕๐๐ กิโลกรัม โดยร้อยละ ๘๐ เป็นของกองทัพสหรัฐว่า (UWSA) สถานการณ์การผลิต ปัญหาการลักลอบผลิตยาเสพติดหวนกลับมาในประเทศอีกครั้ง ปัจจัยทางการเมืองในประเทศเพื่อนบ้านยังคงทำให้แหล่งผลิตยาเสพติดนอกประเทศมีการผลิตอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ จนถึงปัจจุบัน สามารถจับกุมแหล่งผลิตได้ ๑๔ ครั้ง ในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ส่วนมากเป็นแหล่งผลิตอัดเม็ดยาบ้าขนาดเล็ก และมีบางแห่งเป็นแหล่งผลิตหัวเชื้อยาบ้า ในลักษณะ KITCHEN LAB แต่ในปี ๒๕๕๓ ถึงปัจจุบันพบแหล่งผลิตอัดเม็ดที่ใช้เครื่อง Rotary ซึ่งสามารถอัดเม็ดได้ครั้งละมากๆ เพิ่มขึ้น สำหรับเมทแอมเฟตามีน มีลักษณะผลึกใส หรือที่เรียกว่า ICE ซึ่งเป็นเมทแอมเฟตามีนที่มีความบริสุทธิ์สูง พบว่ามีการลักลอบนำเข้าและแพร่ระบาดเพิ่มขึ้นในขณะเดียวกัน พบว่ามีการลักลอบลำเลียงยาแก้ปวดสูตรผสมซูโดอีเฟดรีน ทั้งที่ผลิตในประเทศไทย และนำเข้าจากต่างประเทศจำนวนมาก ไปสู่แหล่งผลิตเมทแอมเฟตามีนในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสกัดสารซูโดอีเฟดรีน มาใช้ในการผลิตยาบ้าและไอซ์ทดแทนสารอีเฟดรีนและซูโดอีเฟดรีนบริสุทธิ์ที่ถูกควบคุมอย่างเข้มงวด แม้จะมีความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคในการร่วมมือด้านการข่าวปราบปรามในระดับปฏิบัติการ รวมทั้งการดำเนินมาตรการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนมากขึ้น แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการควบคุมปัญหา จำเป็นต้องยกระดับความร่วมมือกับต่างประเทศเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกโดยบูรณาการอย่างเชื่อมโยงกับภารกิจการสกัดกั้นภายในประเทศ สถานการณ์การนำเข้ายาเสพติด ภาคเหนือตอนบนยังคงเป็นพื้นที่นำเข้ายาเสพติดที่สำคัญ ยาเสพติดส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๐ ลักลอบนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้านทางชายแดนภาคเหนือ ในพื้นที่ ๑๔ อำเภอ ๓ จังหวัด (เชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน) ในขณะเดียวกันการนำเข้าในพื้นที่ภูมิภาคด้านอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการนำเข้าจากกลุ่มผู้ค้าและลำเลียงยาเสพติดข้ามชาติผ่านท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีความสำคัญมากขึ้น สถานการณ์การค้าและแพร่ระบาด ผู้ค้ายาเสพติดที่

ถูกจับกุมดำเนินคดีในช่วงระยะที่ผ่านมา แม้จะถูกดำเนินคดีด้วยมาตรการตามกฎหมายแต่ยังคงมีพฤติการณ์ความเคลื่อนไหวโดยการติดต่อสั่งการค้ายาเสพติดจากเรือนจำ ซึ่งพบว่าผู้ต้องขังหลายรายมีศักยภาพและความเคลื่อนไหวสูง และมีเครือข่ายที่สามารถติดต่อกับผู้ต้องขังในเรือนจำอื่นๆ และผู้ร่วมงานภายนอกได้อย่างต่อเนื่อง พบนักค้ายาเสพติดรายเก่าบางส่วนที่กลับมาเคลื่อนไหวใหม่ ในขณะที่กลุ่มองค์กรอาชญากรรมและอาชญากรรมข้ามชาติมีบทบาทและความสำคัญมากขึ้นในการลักลอบนำยาเสพติดจากภูมิภาคอื่นเข้ามาจำหน่ายในประเทศเครือข่ายชาวต่างชาติโดยเฉพาะชาวไนจีเรีย อิหร่าน ปากีสถาน จีน สิงคโปร์อินเดีย รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านโดยรอบ ซึ่งแต่ละปีถูกจับกุมได้เฉลี่ย ๒,๕๐๐ คดีนอกจากนี้ยังคงมีผู้ค้ารายใหม่เข้าสู่วงจรการค้าเพิ่มขึ้น โดยเจ้าหน้าที่รัฐบาลบางส่วนเข้าไปมีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง สำหรับนักค้าระดับขายส่ง/รายย่อยแพร่กระจายตามชุมชน/หมู่บ้าน และค้ายาเสพติดด้วยความระมัดระวังตัวมากขึ้น ขณะที่ผู้เสพพัฒนาตัวขึ้นเป็นนักค้ารายย่อยตามชุมชนต่างๆ^๒

ปัญหาสำคัญที่ทำให้ปัญหายาเสพติดภายในประเทศขยายตัว คือ ยังคงมีผู้เสผู้ติดซึ่งเป็นตลาดรองรับยาเสพติดจำนวนมาก โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กเยาวชนซึ่งมีจำนวนมากขึ้นและมีแนวโน้มอายุลดลง รวมทั้งผู้เสผู้ติดรายใหม่ที่เข้าสู่วงจรปัญหา ในขณะที่ยังมีผู้เสผู้ติดส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มผู้ติดรุนแรงเริ่มมีอาการ ทางจิตและประสาทก่อผลกระทบสร้างความเดือดร้อนต่อสังคมอย่างมาก จากปัญหาดังกล่าว จำเป็นต้องบูรณาการและบริหารจัดการระบบการบำบัดรักษาทั้ง ๓ ระบบ ได้แก่ ระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด และระบบต้องโทษ ให้ประสานสอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างจริงจัง และดำเนินการให้ครบวงจรไปถึงขั้นการติดตาม ช่วยเหลือ ดูแล และพัฒนาหลังการบำบัดจนทำให้ผู้เสผู้ติดกลับมาเป็นกำลังของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป^๓

แต่ปัญหายาเสพติดที่แพร่ระบาดเข้าไปในหมู่บ้านเป็นสิ่งที่ยากลำบากในการป้องกันปราบปรามถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากบุคคลในพื้นที่ที่มีการแพร่ระบาด ซึ่งถือได้ว่าเป็นสถาบันหลักในการปกครองท้องถิ่นที่สืบมาตั้งแต่ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ได้มีการทดลองตั้งผู้ใหญ่บ้าน และกำนันขึ้นปกครองหมู่บ้าน และตำบลเป็นครั้งแรกที่ อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม รัตนโกสินทรศก ๑๑๑ (พ.ศ. ๒๔๓๕) มาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลารวม ๑๑๑ ปี กำนัน-ผู้ใหญ่บ้านในฐานะพนักงานฝ่ายปกครอง นับได้ว่าเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้งานราชการบรรลุผลสำเร็จ โดยเฉพาะการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่มีการ

^๒สำนักงานกฤษฎีกา, แผนนโยบายการปราบปรามยาเสพติด, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, ๒๕๕๘), หน้า ๒๓ – ๒๖.

^๓ประเสริฐ เมฆมณี, ตำรวจและกระบวนการยุติธรรม, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิพิธการพิมพ์, ๒๕๔๓), หน้า ๓๔.

แพรระบาดกระจายไปทุกห้องที่ ดังนั้นจึงเลยไม่ได้ที่จะต้องเข้ามามีส่วนรวมกับ ฝ่ายปกครองของ รัฐและตำรวจในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง^๕

ฉะนั้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นพระสงฆ์วัดอ้อมน้อย และก็เป็นวัดหนึ่งที่มีความสำคัญแก่ผู้ติดยาเสพติดด้วย จึงสนใจที่จะร่วมส่งเสริม และร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการบำบัดผู้ติดยาเสพติด เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบในด้านการป้องกันปราบปราม และบำบัดรักษาฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด เพื่อสร้างศักยภาพที่จะเอื้ออำนวยให้ชุมชนเข้มแข็งต่อไป ในการนี้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของพระสงฆ์วัดอ้อมน้อยกับสถานีตำรวจภูธรในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

๑.๒ วัตถุประสงค์การวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของพระสงฆ์วัดอ้อมน้อยกับสถานีตำรวจภูธรในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของพระสงฆ์วัดอ้อมน้อยกับสถานีตำรวจภูธรในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมของพระสงฆ์วัดอ้อมน้อยกับสถานีตำรวจภูธรในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ การมีส่วนร่วมของพระสงฆ์วัดอ้อมน้อยกับสถานีตำรวจภูธรในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร เป็นอย่างไร

๑.๓.๒ การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของการมีส่วนร่วมของพระสงฆ์วัดอ้อมน้อยกับสถานีตำรวจภูธรในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร เป็นอย่างไร

๑.๓.๓ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมของพระสงฆ์วัดอ้อมน้อยกับสถานีตำรวจภูธรในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร มีอะไรบ้าง

^๕กาญจนา แก้วเทพ, ภาพรวมของการพัฒนาองค์กรชุมชน : องค์กรชุมชน กลไกเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, ๒๕๔๐), หน้า ๑๗.

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของพระสงฆ์วัดอ้อมน้อยกับสถานีตำรวจภูธรในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร” ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสังเคราะห์จากแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ๒) ด้านการปราบปรามยาเสพติด ๓) ด้านการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด^๕

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

๑) ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ

๒) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) การมีส่วนร่วมของพระสงฆ์วัดอ้อมน้อยกับสถานีตำรวจภูธรในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาจากเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสังเคราะห์จากแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ๒) ด้านการปราบปรามยาเสพติด ๓) ด้านการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากร

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครอ้อมน้อย ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งมีจำนวน ๕๒,๔๕๗ คน^๖ เพื่อทำการวิจัย นอกจากนี้ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) จำนวน ๗ ท่าน

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครอ้อมน้อย ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร เท่านั้น

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาดำเนินการวิจัยระหว่างเดือน กันยายน พ.ศ.๒๕๕๙ ถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ รวมเป็นระยะเวลา ๖ เดือน

^๕กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, โครงการ หมู่บ้าน/ชุมชน เจริญพระเกียรติปลอดยาเสพติด, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สารักษาตินแดน, ๒๕๕๑), หน้า ๓๕.

^๖เทศบาลนครอ้อมน้อย, แผนพัฒนาเทศบาลสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๕๙), หน้า ๑๑. (อัดสำเนา).

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของพระสงฆ์วัดอ้อมน้อยกับสถานีตำรวจภูธรในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของพระสงฆ์วัดอ้อมน้อยกับสถานีตำรวจภูธรในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๓ ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของพระสงฆ์วัดอ้อมน้อยกับสถานีตำรวจภูธรในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของพระสงฆ์วัดอ้อมน้อยกับสถานีตำรวจภูธรในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การมีส่วนร่วม หมายถึง การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกระทุ่มแบนในการกำหนดทิศทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

พระสงฆ์วัดอ้อมน้อย หมายถึง พระสงฆ์ที่อาศัยอยู่ในวัดอ้อมน้อยที่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติด

สถานีตำรวจภูธรกระทุ่มแบน หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีส่วนในการร่วมกันแก้ไขปัญหายาเสพติดของเยาวชน

การแก้ไขปัญหายา หมายถึง การระดมความคิดเห็นหาวิธีแนวทางในการขจัดปัญหายาเสพติดในชุมชนกระทุ่มแบนอย่างเป็นระบบแบบแผน

ยาเสพติด หมายถึง ผู้ติดยาเสพติดที่มีนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใด ๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ

การป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด หมายถึง ป้องกันพฤติกรรมของคนในสังคมไม่ให้ตกเป็นทาสของยาเสพติดโดยการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจถึงโทษภัยของยาเสพติด สร้างภูมิคุ้มกันให้กับกลุ่มเปราะบาง สามารถดำรงชีวิตต่อท่ามกลางยาเสพติดได้โดยไม่ใช้ยาเสพติดเป็นทางออก

การปราบปรามยาเสพติด หมายถึง จับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างต่อเนื่องและจริงจังและนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษตามกฎหมาย โดยมุ่งเน้นการปราบปรามผู้ค้ายาเสพติด

การบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด หมายถึง เป็นการนำตัวผู้เสพติดเข้าสู่ระบบการบำบัดรักษาเพื่อแก้ไขสภาพของร่างกาย และจิตใจของผู้ติดยาเสพติดให้เลิกจากการเสพยาเสพติด

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้รู้ถึงระดับการมีส่วนร่วมของพระสงฆ์วัดอ้อมน้อยกับสถานีตำรวจภูธรในการแก้ไขปัญหาเสพติด ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

๑.๗.๒ ทำให้รู้ถึงการเปรียบเทียบระหว่างพระสงฆ์วัดอ้อมน้อยกับสถานีตำรวจภูธรในการแก้ไขปัญหาเสพติด ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

๑.๗.๓ ทำให้เห็นถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมของพระสงฆ์วัดอ้อมน้อยกับสถานีตำรวจภูธรในการแก้ไขปัญหาเสพติด ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

๑.๗.๔ ผลที่ได้จากการวิจัยเป็นข้อมูลสำหรับการมีส่วนร่วมของพระสงฆ์วัดอ้อมน้อยกับสถานีตำรวจภูธรในการแก้ไขปัญหาเสพติด ในอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาครและในพื้นที่อื่นๆ ต่อไป